RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.083 van 15 januari 2004
in de zaak A. 141.715/VII-30.700.

In zake : Gerry D'HONDT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomende partij :

de c.v.b.a. ECOPOWER,
gevestigd te BERCHEM,
Statiestraat 164 e.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gerry D'HONDT op 18 september 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 juni 2003 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem van 2 december 2002, waarbij aan de c.v.b.a. ECOPOWER de milieuvergunning wordt geweigerd voor het exploiteren van een windturbine aan de Ballingsweg in Zottegem, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt verleend;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. CHEYNS die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris E. TORREKENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 13 oktober 2003 de c.v.b.a. ECOPOWER, houder van de bestreden vergunning, heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

De tussenkomende partij dient op 4 oktober 2002 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een windturbine. De inrichting zou komen aan de Ballingsweg in Zottegem, in industriegebied. Het gaat om een mast van 98 meter hoog, waarop een rotor komt met een diameter van 70 meter, zodat de installatie 133 meter hoog reikt.

Verzoeker exploiteert in hetzelfde industriegebied een garage/werkplaats en toonzaal voor wagens, en woont naar zijn zeggen boven zijn zaak, op minder dan 250 meter van de geplande windturbine.

Het dichtstbijzijnde woongebied ligt op meer dan 350 meter.

Tijdens het openbaar onderzoek worden 22 bezwaarschriften ingediend.

Op 2 december 2002 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem de vergunning.

De aanvrager tekent administratief beroep aan.

Volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling Milieuvergunningen adviseert gunstig;
- de Provinciale Milieudeskundige adviseert gunstig;
- er wordt geen stedenbouwkundig advies verleend, zodat dit geacht moet worden stilzwijgend gunstig te zijn.
- de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert gunstig.

Op 5 juni 2003 wordt de bestreden beslissing genomen. De vergunning wordt verleend voor een termijn van twintig jaar. De motivering luidt als volgt :

> "(...)
> Overwegende dat de exploitatie van de inrichting verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;
> Overwegende dat op basis van een studie die door Ecopower werd uitgevoerd, gebleken is dat de omwonenden minimale hinder zullen ondervinden van de schaduw van de wieken, terwijl m.b.t. het aspect geluid ter hoogte van de dichtstbijzijnde (zonevreemde) woningen en de woningen in het woongebied er een overschrijding van de geluidsnorm op de stilste ogenblikken van de dag, met 2 tot 3 dB(A) wordt vooropgesteld; dat tevens wordt opgemerkt dat het verschil meestal niet zal te merken zijn;
> Overwegende dat ook de visuele impact moet gerelativeerd worden om redenen van de reeds aanwezige verticale infrastructuurelementen (2 GSM-masten en drie torenkranen);
> Overwegende dat de waardevermindering van de omliggende huizen niet voortspruit uit de opstelling van een windturbine maar het gevolg is van de loutere aanwezigheid van het industrieterrein;
> Overwegende dat tevens wordt gewezen op de steun die dit project geniet van alle plaatselijke milieuverenigingen;
> Overwegende dat er gewezen wordt op de afwezigheid van argumenten in het weigeringsbesluit van het schepencollege;
> Overwegende dat de windmolen zou worden ingeplant op één van de twee industriegebieden (welke zich aan weerszijden van de Europaweg in Grotenberge bevinden); dat de installatie meer bepaald gepland is op het terrein van Herto nv, tegen de Ballingsweg en de perceelsgrens met het terrein van de VDAB; dat het hier een onbebouwd terrein betreft van 20 meter bij 27,5 à 40 meter, dat door Herto bij opstalrecht aan Ecopower is toegekend;
> Overwegende dat de afstand tot de dichtstbijzijnde woonzone minstens 350 meter bedraagt; dat zich op de industriezone 4 appartementsgebouwen bevinden; dat de dichtste vreemde woningen (gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, nl. ter hoogte van de Leenstraat) zich op 300 meter bevinden; dat de afstand tot het meest nabij gelegen natuurgebied ca. 750 m bedraagt;
> Overwegende dat de geplande windturbine een rotordiameter van 70 meter bij een masthoogte van 97 meter heeft; dat de wieken van de windmolen over de terreinen van Herto, VDAB en de Ballingweg zullen passeren;
> Overwegende dat door het College van Burgemeester en Schepenen van Zottegem op 2 december 2002 aan cvba Ecopower de vergunning werd geweigerd voor het exploiteren van een installatie voor de winning van windenergie voor elektriciteitsproductie; dat in voornoemd besluit geen motivering van de weigering wordt vermeld;

Overwegende dat de omzendbrief EME/2000.01 van 17 juli 2000 (Afwegingskader en randvoorwaarden voor het inplanten van windturbines) een aantal principes heeft vastgelegd teneinde de vraag naar locaties voor de inplanting van duurzame energiebronnen zoals windturbines te verzoenen met de vraag naar een kwaliteitsvolle ruimtelijke ordening; dat het project getoetst werd aan deze richtlijn; dat de locatie zich situeert in industriegebied (gebied dat in aanmerking komt voor een windturbine) en dat er wordt voldaan aan de afstandsregels ten overstaan van woningen van derden en natuurgebieden;

Overwegende dat inzake de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen m.b.t. individuele windturbines of clusters tot 3 windturbines, dient opgemerkt dat door de stad Zottegem tot op heden nog geen initiatieven werden genomen (cf. de vernoemde omzendbrief is de gemeente het meest aangewezen niveau voor de bepaling van de betreffende locaties); dat volgens het Windplan Vlaanderen het gebied in aanmerking komt voor windenergie;

Overwegende dat indien de transformator gekoeld wordt met minerale olie in de transformatorcabine een vloeistofdichte inkuiping dient voorzien te worden;

Overwegende dat art. 5.20.5.1. van Vlarem II stelt dat de richtwaarden voor geluid niet van toepassing zijn voor windturbines en dat in de milieuvergunning geluidsvoorwaarden in functie van de omgevingssituatie kunnen worden opgelegd; dat volgens de hogervermelde omzendbrief het streefdoel minstens moet zijn dat in landelijke zones de turbines niet meer geluid mogen produceren dan het achtergrondgeluid $L_{A95,1h}$ min 5 dB(A); dat dit van belang zal zijn in de omgeving van geluidsgevoelige gebieden zoals natuurgebieden, recreatiegebieden en de dichtst bijgelegen woningen toebehorend aan derden; dat een minimale afstandsregel van 150 m (600 kW-turbine) tot 250 m (1500 kW-turbine) kan worden gehanteerd tot de dichtst bijgelegen woningen toebehorend aan derden;

Overwegende dat volgens de verstrekte gegevens het achtergrondgeluid in de stilste periodes 38 dB(A) bedraagt, dit is voor de woningen gelegen aan de rand van het industriegebied, meer bepaald in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, en 40 dB(A) ter hoogte van het woongebied; dat de richtwaarden voor gebieden op minder dan 500 meter van industriegebieden (die evenwel niet van toepassing zijn) 50/45/45 dB(A) bedragen; dat dit voor het industriegebied 60/55/55 dB(A) is; dat op een afstand van 250 m het geluidsniveau 43 dB(A) bedraagt; dat het geluid dat de woningen van de windturbine kunnen verwachten ter hoogte van de woningen aan het industrieterrein en het woongebied respectievelijk 42 en 40 dB(A) bedraagt;

Overwegende dat bij vermindering van het achtergrondgeluid (stilvallen van de industriële activiteit en het wegverkeer in de nachtperiode) de molen mogelijks hoorbaar is; dat evenwel dient opgemerkt dat de geluidsproductie van een windturbine onder meer afhangt van de windsnelheid; dat hoe groter de windkracht, hoe meer geluid de turbine produceert; dat bij stijgende windsnelheid echter ook het omgevingsgeluid (windruis) stijgt; dat gezien de toename van het omgevingsgeluid onder invloed van de windsnelheid sterker is dan de toename van het geluid van de windturbine, zal op een gegeven moment de turbine niet meer boven het omgevingsgeluid uitkomen;

Overwegende dat verder dient gesteld te worden dat de waarneming van het geluidsniveau van zowel de omgeving als van de windturbine tevens afhankelijk is van de heersende windrichting; dat de wind het geluid meevoert; dat in de WindPRO-simulatie (ter bepaling van de geluidscontouren) wordt rekening gehouden met meewind (windrichting afkomstig van de windturbine); dat bijgevolg kan besloten worden dat de studie steunt op maximale waarden m.b.t. de windrichting;

Overwegende dat in het advies van de AMINAL wordt verwezen naar een min of meer gelijkaardige opstelling in Eeklo (waarbij de afstand van de

betreffende windmolen tot de dichtstbijzijnde vreemde woning en woonzone respectievelijk 250 m en 300 m bedraagt); dat bij navraag bij betrokkenen er geen klachten bleken te zijn i.v.m. geluidshinder;

Overwegende dat er door de afdeling Milieuvergunningen van de AMINAL een subadvies werd gevraagd aan de afdeling Natuur; dat er echter geen subadvies werd uitgebracht;

Overwegende dat er veiligheidssystemen worden ingebouwd inzake ijsdetectie en wiekontdooiing, zodat het gevaar op vallende ijsblokken tot een minimum wordt beperkt;

Overwegende dat om structurele faling te voorkomen het aangewezen is dat de windturbine gecertificeerd wordt volgens de internationaal geldende standaardnorm IEC61400, die specifiek de veiligheidsaspecten behandelt en bepaalt, vanuit het oogpunt van structurele integriteit, voor welke omgevings-voorwaarden, voor welke belastingsgevallen en met welke veiligheidsfactoren de windturbines dienen ontworpen te worden;

Overwegende dat de windturbine dient uitgerust te worden met een bliksem-beveiligingssysteem;

Overwegende dat de constructeur de nodige aandacht dient te besteden aan het ontwerp van de remsystemen om zo wiekbreuk te voorkomen als het net uitvalt of bij een netfout;

Overwegende dat de inplanting van een windmolen door zijn omvang in het oog zal springen, maar ingevolge de aanwezigheid van verticale elementen (2 GSM-masten en een 4-tal permanente torenkranen) minder storend is;

Overwegende dat het effect van een hoogstaande zon en draaiende wieken aanleiding kan geven tot een hinderlijke slagschaduw op omliggende woningen;

Overwegende dat uit de schaduwberekening blijkt dat voor de appartementsblokken op het industrieterrein een slagschaduw wordt vooropgesteld van minder dan 10 uur/jaar;

Overwegende dat de zones waar een slagschaduw van 33 uur/jaar wordt bepaald verder zijn gelegen (bij zonopkomst/zonsondergang resp. in de winter-of zomermaanden); dat door de aanwezige hindernissen de slagschaduw hier zou worden gebufferd; dat de dichtstbijgelegen woningen in het zuiden geen hinder van slagschaduw ondervinden;

Overwegende dat de wieken van de huidige windturbines van een anti-reflecterende laag zijn voorzien, zodat de lichtreflectie maximaal beperkt wordt;

Overwegende dat de bezwaren in eerste aanleg als volgt weerlegd zijn:

a) uit de schaduwberekening met het softwarepakket 'Windpro' blijkt dat de zone waar een slagschaduw van 33 uur/jaar kan voorkomen binnen de woonzone (ten noordoosten van de windturbine) het gevolg is van de zomerzon bij zonsopgang (ca. 5 à 6 uur 's ochtends);

b) uit de weergave van de geluidscontouren met het softwarepakket 'Windpro' blijkt dat het geluidsniveau afkomstig van de windturbine ter hoogte van de woningen aan het industrieterrein en in het woongebied respectievelijk maximaal 42 en 40 dB(A) zal bedragen; dat ter vergelijking wordt verwezen naar de geluidsnorm van Vlarem II voor woningen palend aan een industrieterrein, die voor de nachtperiode 45 dB(A) bedraagt;

c) de milieuvergunningsaanvraag dient beoordeeld op zijn planologische en milieuhygiënische verenigbaarheid; dat het al dan niet resulteren van de uitvoering van een milieuvergunningsaanvraag in een waardevermindering van een onroerend goed daar geen onderdeel van uitmaakt;

d) het bezwaar m.b.t. risico's op ongevallen wordt ondervangen door het opleggen van een passende bijzondere voorwaarde (voorzien van veiligheidssystemen tegen blikseminslag, tegen ijsworp, tegen wiekbreuk en het certificeren van de windturbine aan de internationaal aanvaarde standaard norm IEC61400);

Overwegende dat de exploitant, overeenkomstig artikel 43 §2, van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning steeds alle maatregelen dient te nemen om schade en hinder te voorkomen;

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid, overeenkomstig artikel 20 van het milieuvergunningsdecreet, onverminderd de bepalingen van dezelfde wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten bij het verlenen van een vergunning bijzondere voorwaarden kan opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu;

Overwegende dat, wat voorafgaat in acht genomen, kan gesteld worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

(...)".

Er worden volgende bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd :

"5. M.b.t. de brandveiligheid
Het bepalen en aanbrengen van de noodzakelijke brandpreventie- en brandbestrijdingsmiddelen gebeurt in overleg met en volgens de richtlijnen van de plaatselijke brandweer.

6 M.b.t. de externe veiligheid
- De windturbine dient uitgerust te zijn met een ijsdetectie-, een ijsontdooiings- en een bliksembeveiligingssysteem.
- De windturbine dient gecertificeerd te worden volgens de IEC61400 norm.
- De constructeur besteedt de nodige aandacht aan het ontwerp van de remsystemen teneinde de kans op een wiekbreuk te minimaliseren.

7. Voor de woonzone ten zuidwesten van de windmolen gelegen, dient een systeem te worden voorzien waarbij de molen automatisch wordt stilgelegd in geval van slagschaduw ter hoogte van deze woonzone";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, de verzoeker doet gelden wat volgt :

"(...)

Een eerste belangrijk nadeel dat verzoeker ondervindt is permanente visuele hinder.

Verzoekende partij heeft een rechtstreeks zicht op de voorgenomen inplantingplaats van de windturbine (zie foto's in dossier, aangaande zicht vooraan de woning en showroom volledig bestaande uit glas).

Verzoeker woont boven zijn garage zuidwestwaarts van de inplantingplaats op een afstand van minder dan 250 meter. Vanuit de woning en van zodra

verzoeker zijn woning verlaat, evenals vanuit de met glas omgeven showroom van de garage, zal hij steeds geconfronteerd worden met drie dag-in-dag-uit molenwiekende windturbines die volgens het administratief dossier tot 132 meter in de lucht zullen reiken. Het zal het eerste zijn wat hij ziet wanneer hij 's morgens opstaat en het laatste wanneer hij 's avonds gaat slapen.

Aangezien er geen enkele natuurlijke hindernis van aanplantingen of gebouwen is tussen de voorgenomen inplantingplaats van de windturbine en de woning van verzoekende partij, zal er een permanente visuele hinder zijn.

Zowel in het arrest nr. 112.680 van 19 november 2002 als in het arrest nr. 117.482 van 25 maart 2003 van uw Raad werd 'visuele pollutie' als een voldoende persoonlijk en ernstig nadeel in hoofde van verzoekende partij erkend.

Uw Raad aanvaardt in de regel dat belangrijke visuele hinder een MTHEN uitmaakt.

In zijn rapport in de zaken A/A 82.082 en 82.083 (Drogenbos) heeft de eerste auditeurafdelingshoofd dit gegeven voldoende ernstig geacht in volgende termen :

> 'Het voortdurend moeten uitkijken op de oven in werking, hoe minimaal de visuele impact van de oven ook mag zijn, kan in casu dan ook beschouwd worden als een ernstig nadeel (...)'.

Belangrijk hierbij is het feit dat verzoeker in onderhavige zaak een rechtstreeks én permanent zicht heeft op de voorgenomen inplantingplaats van de windturbine, dit op minder dan 250 meter afstand en zonder dat hij zich moet begeven naar eerder ongebruikelijke plaatsen van zijn eigendom. Zijn professionele activiteit van garagehouder speelt zich af onder de woning, waarvan de showroom volledig in glas is geconstrueerd en aldus een permanent en rechtstreeks zicht oplevert op de nog op te richten windturbine.

De omstandigheid dat de windturbines zouden worden opgericht in een industriële omgeving waar reeds visuele pollutie aanwezig was, doet hieraan volgens uw Raad geen afbreuk.

In concreto werd de milieuvergunning verleend voor een inrichting die zich in industriezone bevindt; in de directe omgeving bevinden zich reeds twee GSM-masten en drie permanent gestationeerde torenkranen op de site van de VDAB.

In beide reeds geciteerde arresten van uw Raad werd expliciet aangenomen dat de omstandigheid dat de windturbines worden opgericht in een reeds visueel aangetaste omgeving, in onderhavig geval aldus de GSM-masten en torenkranen, niet betekent dat verzoekende partij zich zo maar dient neer te leggen bij om het even welke inrichting met industrieel karakter. Verzoekende partij moet immers slechts die werken en handelingen dulden waarvoor een wettige vergunning is verleend.

Er valt met andere woorden niet in te zien waarom de aanwezigheid van de twee GSM-masten en de drie torenkranen het nadeel in hoofde van verzoeker minder ernstig zouden maken.

In het arrest nr. 112.680 van 19 november 2002 van uw Raad wordt tevens uitdrukkelijk gesteld dat niet valt in te zien waarom de belangen van de tussenkomende partij (bouwheer/exploitant) kennelijk zoveel zwaarder zouden wegen dan de belangen van verzoekende partij.

Het arrest nr. 117.482 van 25 maart 2003 van uw Raad stelt bovendien dat, zelfs indien het herstel in de oorspronkelijke toestand wordt gevorderd (ten gevolge van de vernietiging van de bestreden beslissing) door de gemeente en zelfs al zou de wegneming van de palen technisch eenvoudig zijn, dit niet belet dat het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand voor een particulier - die immers geen titularis is van een specifieke herstelvordering ter zake en een beroep dient te doen op de procedures van gemeen recht - moeilijk te verkrijgen is.

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wat betreft de visuele hinder wordt aldus voldaan.

(...)

Verzoekende partij zal naar aanleiding van de exploitatie van de windturbine tevens te lijden hebben onder geluids- en stofoverlast.

Wat betreft de te verwachten geluidshinder zij verwezen naar hetgeen werd uiteengezet onder het eerste ernstige middel: uit het administratief dossier zijn een heel aantal gegevens te distilleren die leiden tot de bepaling van te verwachten geluidswaarden op verschillende plaatsen en afstanden van de windturbine. Nogmaals weze opgemerkt dat verzoekende partij op minder dan 250 meter van de inplantingplaats woont; dit is de dichtstbijzijnde woning.

Er mag worden verwacht, volgens de gegevens van het administratief dossier met betrekking tot de geluidsproblematiek, dat de geluidshinder afkomstig van de windturbine vooral 's avonds en 's nachts boven de normale achtergrondwaarden zal uitsteken, dit wanneer verzoekende partij juist van de stilste momenten wenst te genieten.

(...) mag verwacht worden (sic) dat de draaiende 35-meter wieken veel stof zullen doen opwaaien, zodat niet alleen vensters en deuren van de woning van verzoeker gesloten zullen moeten blijven, maar ook stofhinder zullen aanbrengen aan de wagens die buiten de garage moeten staan om te worden verkocht (zie foto's dossier). Verzoeker moet tot op heden nu al stof van op de te verkopen wagens weghalen, eens de windturbine wordt geëxploiteerd, zal de stofhinder enkel en alleen maar toenemen";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daar tegenover stelt wat volgt :

"De appellant houdt voor dat hij een moeilijk te herstellen nadeel ondervindt door de tenuitvoerlegging van het besluit van de Bestendige Deputatie van 5 juni 2003 daar hij last zou hebben van visuele hinder, geluidshinder en stofhinder.

In tegenstelling tot wat appellant schrijft heeft de vergunning slechts betrekking op 1 windturbine en niet op drie molens.

Vanuit zijn woning en zijn garage zou appellant een uitzicht hebben op het industriegebied. Daarin bevinden zich reeds andere belangrijke verticale elementen (2 GSM-masten en een 4-tal permanente torenkranen). De appellant kan derhalve geen aanspraak maken op een ongerept landschap, temeer daar hij zelf in het industriegebied woonachtig is.

Appellant moet die werken en handelingen dulden waarvoor een wettige vergunning verleend is. Deze vergunning werd in casu afgeleverd door de Bestendige Deputatie. Dat zijn mening niet aan bod gekomen is tijdens de gunningsprocedure is alleen aan hemzelf en zijn eigen nalatig stilzwijgen te wijten.

Het beweerde ernstig nadeel is helemaal niet zo moeilijk te herstellen aangezien bij een gebeurlijke vernietiging van het vergunningsbesluit de windturbine gemakkelijk kan worden verwijderd. De exploitant zou in dit geval de turbine zelf moeten verwijderen aangezien hij dan zonder vergunning zou exploiteren. Hiervoor zou eventueel de bijstand van de milieu-inspectie of de gemeentelijke milieudienst kunnen gevraagd worden door de appellant. De eventuele verwijdering zou dus zowel technisch als juridisch gemakkelijk kunnen bekomen worden.

Voor de beweerde geluidshinder kan verwezen worden naar de voorgaande bespreking waaruit blijkt dat deze niet onaanvaardbaar zal zijn en in een industriegebied als normaal dient beschouwd te worden.

De stofhinder die zou ontstaan werd tot nog toe niet als argument aangevoerd. Gezien de grote hoogte (masthoogte : 97 meter, straal rotor : 35 meter) waarop de wieken zich bevinden, zal er geen hinder zijn voor om het even welke activiteit op de omliggende bedrijfsterreinen. Ook zal de windturbine om dezelfde reden geen stof doen opwaaien. De beweerde hinder is derhalve volkomen fictief. In ieder geval noemt appellant geen precedenten waar deze stofhinder zich zou hebben voorgedaan.

Er kan hier bijgevolg geen sprake zijn van een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel";

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in essentie doet gelden wat volgt :

Wat betreft de geluidshinder :

"(...) is er gekozen voor de stilste windturbine die er op dit ogenblik op de markt is, namelijk een Enercon E66. De windturbine kan misschien op sommige momenten hoorbaar zijn voor wie buiten staat op het perceel van de verzoekende partij, maar andere industriële activiteit op het industrieterrein zal die steeds overstemmen. Een enkele vrachtwagen die op het industrieterrein rijdt zal het mogelijke geluid van de windturbine al overstemmen. Dit is niet enkel in theorie, maar ook in de praktijk zoals die bij de windturbines op het industrieterrein in Eeklo ervaren wordt. De situatie in Eeklo is - in tegenstelling met wat de verzoekende partij insinueert - zeer vergelijkbaar met de situatie in Zottegem. Het project kreeg daar recent nog de prijs Vlaamse Bouwheer, categorie Infrastructuur";

Wat betreft de visuele hinder :

"Het is evident dat een windturbine, die ingeplant wordt op een industrieterrein - dat is een prioritaire plaats, zoals bepaald door de Vlaamse Regering - zichtbaar zal zijn vanuit een aantal werkplaatsen, gelegen op dit industrieterrein. Dat dit geen negatief element hoeft te zijn blijkt uit de voorbeelden op het industrieterrein in Eeklo waar bedrijven de windturbines opnemen in hun bedrijfslogo (bv. De Eecklonaar - bedrijf op 300 meter van de windturbine), foto's van de opbouw tentoonstellen in hun showroom (bv. Ventoma - bedrijf op 100 meter van de windturbine) en de windmolens als uithangbord gebruiken voor de tweejaarlijkse opendeurdag van het industrieterrein. Omwonenden in Eeklo schrijven lyrische teksten en gedichten over de windturbines en gaan de windturbines bewust opzoeken. Het ontwerp van de turbine is dan ook van de wereldberoemde architect Sir Norman Foster. Heel veel mensen geven aan dat ze een windturbine van eenzelfde model als de geplande turbine in Zottegem heel mooi vinden. Dit kan van weinig andere installaties op gelijk welk industrieterrein in Vlaanderen gezegd worden. Er zijn al tientallen mensen uit Zottegem die te kennen hebben gegeven dat ze mee willen investeren in deze nieuwe windturbine (wat via de coöperatie Ecopower mogelijk is). Een aantal mensen hebben daarvoor nu al aandelen gekocht.

Het al of niet mooi vinden van een installatie is natuurlijk subjectief, maar het bestempelen als visuele pollutie is buiten proportie";

Wat betreft de stofhinder :

"Het is duidelijk dat de Verzoekende Partij geen kennis heeft van windturbines. Een windturbine is geen ventilator die wind veroorzaakt, wat stofhinder met zich mee zou kunnen brengen. Integendeel, een windturbine onttrekt kracht aan de wind, wat in theorie minder wind (en minder stofverspreiding) zou geven. Dit is enkel vlak achter de windturbine op ashoogte meetbaar. In de praktijk zal er vlak boven het maaiveld geen verandering in de windsterkte te merken zijn. Er is geen enkele studie die zelfs maar een minimale aanwijzing in de richting van stofhinder aangeeft.

Dit laatste argument moet volledig toegeschreven worden aan de verbeelding van de Verzoekende Partij. Ecopower heeft specifiek om dit soort misverstanden en om alle mogelijke informatie over het project te geven een informatieavond gegeven (samen met het gemeentebestuur) en ook zitdagen gehouden. Op de informatieavond is er ruim de mogelijkheid geweest om vragen te stellen. Op de zitdagen kon iedereen specifiek voor de eigen situatie vragen stellen over alle mogelijke aspecten";

dat zij als volgt concludeert :

"De verzoekende partij kiest er voor om op een industrieterrein te wonen en aanvaardt bijgevolg dat hij in een industriële omgeving woont waar ook bijkomende industriële ontwikkeling kan gebeuren. Er is geen enkele reden om aan te nemen dat de Verzoekende Partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou hebben bij deze verdere ontwikkeling van het industrieterrein met de bouw van de windturbine. Het zou integendeel als een verrijking en versterking van het industrieterrein kunnen gezien worden (zoals dat duidelijk in Eeklo het geval is).

(...)

Met een doorslag van het voorliggend verzoekschrift kan elke activiteit op elk industrieterrein in Vlaanderen worden tegengehouden";

3.4. Overwegende dat verzoeker zelf woont in industriegebied; dat van diegene die ervoor geopteerd heeft om op een dergelijke locatie te gaan wonen, een veel grotere tolerantie mag worden verwacht ten aanzien van eventuele hinder die zou worden veroorzaakt door industriële activiteiten en installaties; dat de gewraakte windturbine niet van aard is visuele hinder te veroorzaken die in belangrijke mate erger is dan wat kan worden verwacht in industriegebied; dat wat de geluidshinder betreft, verzoeker onder verwijzing naar zijn eerste middel, stelt dat volgens het bestreden besluit de woningen aan het industrieterrein een geluidsniveau van 42 dB(A) mogen verwachten; dat evenwel de richtwaarde van Vlarem II voor industriegebied voor de stilste periode 55 dB(A) bedraagt; dat volgens de bestreden beslissing het geluid op 250 meter 43 dB(A) bedraagt; dat verzoeker dit niet betwist; dat aangezien de afstand van verzoekers woning tot de windturbine 200 à 250 meter bedraagt, moet worden aangenomen dat het geluid ter hoogte van verzoekers woning ruimschoots onder de richtwaarde van Vlarem II zal blijven; dat verzoeker die zelf gekozen heeft om in een industriegebied te gaan wonen zich dan ook niet op goede gronden kan beklagen over een ontoelaatbare geluidshinder; dat, tenslotte, verzoeker geen concrete toelichting verschaft over de wijze waarop een windturbine stofhinder

zou kunnen veroorzaken; dat daartegenover staat de terechte opmerking vanwege de tussenkomende partij dat een windturbine geen ventilator is die wind veroorzaakt; dat dienvolgens verzoekers klacht over stofhinder niet kan worden aangenomen;

3.5. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de vordering moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de c.v.b.a. ECOPOWER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien januari tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**